

مهندس رضا پور مهدی علمدارلو
کارشناس مرکز تحقیقات کاربردی
شرکت توسعه کشت دانه های روغنی

سوختگی آلترناریایی کلزا (*Alternaria blight*)

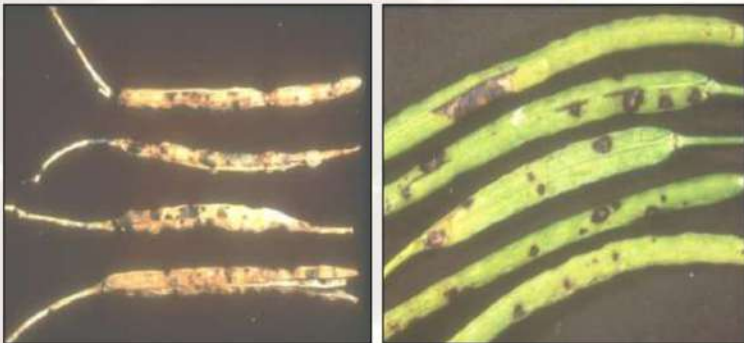
بارندگی در طی گلدهی رابطه‌ی مستقیم دارد. در ارقام دیررس و یا مزارع دیرکاشت معمولاً آلودگی توسعه بیشتری دارد. آلودگی شدید غلافها ممکن است منجر به باز شدن غلافها و ریزش دانه ها و نیز نفوذ قارچ به بذر و آلودگی سطحی آن شود.

جهت کنترل بیماری اقدامات زیر توصیه می شود:

- با توجه به اینکه قارچ می تواند روی بذر نیز مستقر شود، باید از بذور سالم و گواهی شده استفاده شود و نیز ضدعفونی بذور با قارچکش می تواند از آلودگی های اولیه بکاهد.
- با توجه به اینکه اسپورهای قارچ روی بقایای آلوده می ماند، حذف بقایای آلوده و مدفون کردن آنها زیر خاک در کاهش بیماری موثر است.
- کشت به موقع و استفاده از ارقام زودرس می تواند توسعه علائم بیماری خصوصا در انتهای فصل را کاهش دهد.
- تناوب زراعی با گیاهان غیر میزبان و کنترل علفهای هرز نیز در کاهش بیماری نقش دارد.
- در صورت نیاز به کنترل شیمیایی می توان با شروع اولین علائم بیماری با

لکه سیاه یا سوختگی آلترناریایی از بیماری های کلزا محسوب می شود که در شرایط مرطوب و نسبتاً گرم شایع است. این بیماری از کشورهای مختلف مانند هند، کانادا، انگلستان، فرانسه، آلمان، هلند، لهستان، اسپانیا، سوئد، مصر و پاکستان گزارش شده است. قارچ *Alternaria brassicae* (Berk) Sacc. گونه های دیگری از این جنس عامل این بیماری هستند. اسپورهای قارچ به صورت هوازاد باعث ایجاد آلودگی و تولید علائم در قسمت های مختلف گیاه می شوند. اولین علائم بیماری ممکن است بعد از کاشت کلزا و در مرحله رزت در ماه های آبان و آذر به صورت لکه های سیاه روی برگهای اولیه و پایینی کلزا تشکیل شود. در طول زمستان معمولاً شرایط برای توسعه بیماری مساعد نبوده و علائم آن گسترش نمی یابد. در سالهایی که در بهار هوا ملایم و مرطوب باشد از زمان گلدهی کلزا به تدریج آلودگی روی اندامهای مختلف گیاه از جمله برگها، ساقه ها، شاخه ها و غلافها توسط اسپورهای قارچ صورت گرفته و علائم به صورت لکه های سیاه گرد تا کشیده ظاهر می شود. رطوبت و دمای بالای هوا یا دوره های بارندگی متناوب، توسعه بیماری را تقویت می کند. میزان آلودگی غلافها با مقدار

آفات و
بیماری های
کلزا

استفاده از قارچکش هایی مانند کاپتان، ۲/۵ کیلوگرم در هکتار - تیوکونازول (فولیکور)، یک لیتر در هکتار - کلرتالونیل (داکونیل)، ۲-۱/۵ کیلوگرم در هکتار - ایپرودیون+ کاربندازیم (رورال نی اس) یک کیلوگرم در هکتار و ... نسبت به مبارزه اقدام نمود. در صورتی که در بهار شرایط برای توسعه بیماری مساعد باشد، نیاز است که سمپاشی تکرار شود.

منابع:

۱- افشاری آزاد، ه. ۱۳۸۰. بیماری های مهم کلزا. نشر آموزش کشاورزی. ۹۹ص.

۲- عزیزی، م.، سلطانی، ا.، و خاوری خراسانی، س. ۱۳۷۸. کلزا: فیزیولوژی، زراعت، به نژادی، تکنولوژی زیستی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۲۳۰ص.

3- Roger Rimmer, S., Shattuck, V. I., and Buchwaldt, L. 2007. Compendium of Brassica Diseases. APS press. 117p.